

Emma.

- den fremmede pige.

af

Caspar Juel Berg.

2-9-2018

Louise Schouw Teater / Himmerlands Teater.

Manus til Undervisningsmateriale.

1.

EMMA leger på sit værelse, fra radioen kommer brudstykker af verden Emmas leg bliver mere og mere forstyrret af radioen.

Nyheder. *Oplæser*

Søværnets redningshelikopter var i aktion i eftermiddags I farvandet ud for Løgstør, det drejede sig om en båd der havde revet sig løs fra Løgstør havn. redningshelikopteren blev tilkaldt fordi Politiet I første omgang havde mistanke om at der var en eller flere personer ombord i båden...

Bzzzt

Podcast. *Alvorlig kvindestemme med poesi.*

“og med mørket som skærm for de tyske patruljebåde, rækker Gudrun Sørensen den svenske fisker, sin bryllupsring” -*kvinde i 70'erne* “Jo det var hårdt for min mor - men uden den ring, var vi aldrig kommet til Sverige”

Bzzzt

Komiker *frisk fyr*

“...togkaffe til gengæld det er jeg tryk ved – det smager af gummisko og brun vandpyt - jamen hallo barndom! ...”

Bzzzt

Kulturmagasinet *følt kulturkender stemmeføring.*

...“ I Nielsens roman befinder vi os I et sønderbombet borgerkrigshæret København”...

Bzzzt

Dokumentar. *Kvinde Tæt behagelig lyd I stemmen*

..igennem de senere år har Mumbai oplevet en eksplosion i befolkningstilvæksten...

Bzzzt

Nyheder. *Oplæser*

Hvert andet barn der de sidste 3 år har forsøgt at krydse Middelhavet, er druknet - det siger en ny opsigtvækkende rapport fra FN...

Bzzzt

Vokspop. *Optagelse fra gaden, mor til 3.*

... "Ja men vi har været på Sri Lanka 1 år" og øh ja – masser af andre børnefamilier og mega smukt og... ja- så det var sgu fedt – ej må man godt bande på Radio?...

Bzzzt

Ophidset debat. *Nedladende borgerlig type*

"...ja ja ja - jeres parti er et cirkus, sådan er det bare - I har ikke styr på jeres egne..."

Bzzzt

Interview med professor. *Tør usikker mand*

...og det er sådan at øhrm ruten for øh disse hm eurforiserende stoffer, går øh går hovedsageligt gennem hm Indien, ørhm Pakistan, Syrien og til dels...

Bzzzt

Gør det selv program. *Udendørs optagelse Småirriteret håndværker*

...Jah altså muren skal vandes inden man begynder at pudse den op - men det her er satme en høj mur - ALI!? – Hey ALI - har du en stige?...

Bzzzt

Historiker *ung kvinde*

... det er jo desværre sådan at hele vejen op igennem historien – er børn blevet brugt som soldater og sendt i krig...

Bzzzt

Madprogram. *Camilla plum type.*

..."hold op hvor dufter de godt – kan du mærke det river i næsen? - ris og chilli du - de er gift... altså med hinanden. Sådan er det bare"...

Bzzzt

Emma vælter radioen!

BANG wow sejt Emma.... CRASH!

Hvis nu Hvis jeg nu Hvis jeg nu... (jeg blev væk. Fra mor og far. Væk. På charterferie Og de så skulle finde mig ude i verden... og det ku de ikke...og så... og så...hvis nu jeg så selv sku finde hjem. Gennem alting, over havet, og så...

Jeg er er skredet råber Emma –

- Emma hedder jeg og jeg skrider.

Sådan væk. Væk fra mor og far og lorte-brødre

Jeg er Emma og Emma er alene.

Emma står og pruster oppe på en grim gammel brun mur og ser ud over et fladt blåt hav.

Der er en lille båd der bobber rundt derude, uden nogen i. Den har sikkert revet sig løs inde fra havnen... hmm. Den driver mod det åbne hav... men ...*Er* den egentlig tom eller hvad? Hvis nu jeg læner mig lidt frem... Bare lige lidt, så kan jeg måske se bedre...

Vinden river i øjnene og det er ikke et fly eller en sten der falder! Det er et barn — det er en pige! Det er ikke en eller anden det sker for, tænker hun – det er mig der hænger midt i luften . Det er mig, Emma, Goddag - Jeg hedder Emma, og jeg falder! Den grimme brune væg suser forbi og havet kommer nærmere!

Jeg har en mor og en far og en bror og en anden bror som er større - og en hund og et hus og en bil og en skole som jeg går i - Jeg har dem alle sammen. Jeg har dem bare ikke her - Bare ikke her – For når man falder er man helt alene...

PLASK!!!

2.

Båden er tom. Det ved jeg fordi jeg sidder i den. Så okay - den er ikke tom. Hun sidder jo i den.

Men så går solen ned. Og så bare sådan – FLAP – er den væk !

Hva fanden? Nu det jo mørkt – Og jeg er sulten - Nu bliver jeg hidsig!! Og når jeg er hidsig plejer jeg at slå en bror! Men her er ingen som helst! Det mest irriterende ved at sidde stille og være så hidsig og ikke at ha nogen og slå på, er når man opdager at man måske i virkeligheden ikke er hidsig... men en lille bitte smule bange.

Shit...

Og hun aner ikke hvordan man sover i en båd.

Så shit.

Shit for en lortenat.

Sådan en nat hvor man er nødt til at drømme for at klare sig. Også selv om man ikke kan sove. Så er man simpelthen nødt til at drømme.

Svoksj! Sådan står solen op. Bare sådan. Èt – Svoksj!!

Med skarp morgenluft og måger der skriger

Emmas jolle bliver trukket af sted af et skib med otte master– Der er mænd ombord som taler, - og Emma råber til dem og de råber til hende. Så trækker de hende op!

Dækket knirker og masterne synger. En mand i laset tøj står og ser på hende.

Han har en kasket på der er helt smadret. Han er tynd og ligner noget fra en fjern film eller en tegning.

Så rækker han mig en røget fisk!

Jeg ka sguda ikke li fisk! Emma tyrer fisken ud i vandet. Klamt- nu stinker mine hænder af fisk..

Hvor er vi på vej hen – is this the færge to Danmark? ?

”No nO”... Siger han. Og så siger han ”We go India”.

Oh my GOD Oh my God - Hva? India?

Dagene går bare. Havet er mere flydende end jeg troede. Meget større. Og kysten vi sejler forbi ligner fingermaling for enden af alt det blå.

Og om natten i en drøm ser Emma sine forældre stå på kajen i India og vente på hende. Og da hun vågner bliver billedet hængende.

Det her skal nok gå jubler Emma – men det gør det ikke!!

Ja dig med hatten - Jeg vil gerne bede om en fisk nu...

Fisken smager af lakrids og bland selv slik og honning og Havrefras. Den smager af mor og far.

Og endelig. Ja så sejlede vi ind mod en by. En by ovenpå en by ligsom. Som om en by var blevet syg ... og var vokset som en svamp ovenpå sig selv, og ovenpå den igen en ny by. Som om den åd sig selv og voksede usundt af den grund. En by der først er en skygge i horisonten, som solen ikke kan lyse op. Som til slut kravler rundt om horisonten, over og under en. Og så står man pludselig midt i den.

Så stor en by findes ikke i virkeligheden. Tror Emma

Men det gør der – sådan er det.

Hvor er de?

Mor og far burde stå her på havnen og vinke til Hende... Det gjorde de i hendes drøm... hun ved altid præcis hvem der er hendes mor! I indkøbscentret eller på ferie eller hvad som helst – hun kan altid se præcis på den måde hun går at det er hende! Og hun farer aldrig vild!

Ikke før nu i hvert fald...

De er her ikke.

Der er ingen som venter på mig.

- Hvor er udgangen?

3.

Hey – kasket karl! Hør lige efter!

Her er jeg i en ret beskidt Hvid sommerkjole- Som jeg lige har fået - ! Og helt Orange Nike sko- Hallo det min ynglingsfarve . Sådant ser jeg ud! Jeg hedder Emma. Og jeg er bare et lille barn i den her - by en kæmpe-kolo-hjernerød-giga- ballon-by! – og du er VOKSEN og de voksne skal passe på børnene - så du skal passe på mig. For jeg skal selv finde hjem - Er du med?

Altså Danmark! You know? It land! Denmark comes I from! Kender you det? Hallo altså –

Undskyld undskyld – I'm just from Denmark!

Manden tænker under kasketten, så finder han et meget slidt kort frem.

Han peger på en lillebitte klat land. Lidt skævt oppe på verden. Denmark? Siger han så.

Øhhh... ja det tror jeg er rigtig nok.

Denmark...Europe? ”Yes yes” - Han ligner én der har fået en idé.

Nu vil manden pludselig gerne holde mig i hånden. Men det er ikke ligesom når min far gør det.

Slip, du holder forkert. Og jeg er tørstig – manden viser Emma hvor der er vand, og Emma drikker vand .... fra en beskidt vandpyt.

Blubraaaaaagoblegob! Hun kaster op og op og op. Og om natten, I en sidegade til en sidegyde ryster hun, så det gør ondt i den lille krop.

Manden stryger hende over håret.

Han løfter Emma op... Og begynder at nynne en sang, en sang der er så fremmed at Emma er nød til at lade som om det er noget hun kender. Hun leder i sin feberhede hjerne og finder sin egen sang hjemmefra. Melodierne rammer hinanden som bølger mod en blød brun mur, de blander sig med hinanden, og feberen strækker det hele ud.

Byen er orange. Det er min ynglingsfarve.

Ja... jeg blev syg... men så blev jeg rask! Og byen blev lettere at klare.

I midten af det hele svævede manden og jeg.-Jeg var sommerfuglen og han var min katte-agtige ven. Han er hurtig og jeg er fin.

Og... ja... så skulle vi af sted.

Men han trak mig i armen og det gjorde faktisk lidt ondt.

Det er nemt at finde hjem når man ser på et kort. Man skal bare fra India til Pakistan til Iran til Tyrkiet over Middelhavet til Grækenland og Grækenland er Europa og Danmark er også Europa. Jeg er engang gået 12 kilometer til spejder. Og det er rigtig langt på et kort.

Meeen...India er større end man tror. Og det er sådan det er.

- Jeg vidste slet ikke at øjet kunne række helt derover til noget der var så flot. Og jeg troede ikke at fødderne kunne holde til at gå så langt på noget der var så smukt men samtidigt så hårdt.

Vej, mudder, mark, bjerg. Igen og igen For evigt næsten. Og det er stadig kun ét land. Emma hedder jeg, og jeg vandrer, jeg glider og skøjter. Hviner og løber og sover og danser.

Hvis der er et hegn så klipper manden bare hul i det med en tang!

Man må ikke klippe hul i andres ting. Men han gjorde det. Vi kravlede igennem hullet - Og så var vi i et nyt land... haha

I det land tog vi et tog. Men nu var vi hemmelige agenter schh!! GEM DIG!

Vi gik langs kysten. I ugevis. Schh jeg hedder Emma jeg er en orm i sandet, eller en sommerfugl der sidder musestille med lukkede vinger på et blad i regnen. Jeg er en Emma-traktor der går i stå og græder måske men som kan startes igen med Cola.

Jeg håber jeg kommer hjem. Og jeg kommer hjem hver gang jeg håber.

Og så – SÅ kom de til .... Men det var ikke havet... det var en mur!

Der er en mur imellem nogen lande. Sådan er det.

- Grænser med mure på.

Imellem nogle lande, er der mure der er så høje at alle skal ha hjælp for at komme over. Og det er endda forbudt at hjælpe. Jeg har tænkt meget på hvorfor der findes sådan nogle mure, og jeg tror det er fordi at man ikke må stjæle hinandens land.

Eller hinandens børn...

Muren er beskidtgråtung-lige-lorte-lang. Så langt man kan se bugter den sig igennem ørkenen.

Fuglene svæver over muren. De har nok ikke hørt om den

Vi er ved at købe en stige af en mand med sådan en lang brun frakke på med sådan nogle store sorte skrå lommer og fluer omkring sig Og det går også meget godt... han har fået alle min vens penge og er færdig med at tælle dem... men så... så peger han på mig...

Muren er bagved mig og manden med fluerne er foran mig og min ven er bleg og ryster på hovedet og jeg er ...klemmt ligsom... jeg står bare og holder stigen. Og mændene skændes mere og mere og så pludselig trækker fluemanden en sølvskyder ud af frakken ...

Og så løber min ven...

Bare væk... hen over sandet. Kasketten blæser af ham og han forsvinder i varmen.

Fluemanden ser på mig. Går frem mod mig. Hjælp! Han vil stjæle *mig*!

Nej!

Så kan jeg høre en bil. Fluemanden kan også høre den og bliver bange – måske er det politiet - Han vender sig og løber.

Op op op – op af stigen - så hurtigt ben kan klatre!

Bang bang! Pistolerne blinker i ynglings-orange-farvede glimt.

De skyder dernede.

Politiet skyder efter - fluemanden og fluemanden skyder efter politiet.

De har helt glemt mig.

Nu er der kun mig. En ørkensommerfugl på farlig-flugt.

Fra toppen ser det ud som om muren deler det samme land. Begge lande er smukke.

Men intet af det ligner Danmark – jeg havde sådan håbet at jeg kunne se Danmark heroppefra!

Der er langt ned på den anden side.

Jeg hedder Emma

Nu er jeg helt alene i verden

Et sted derude ligger havet og bag havet er Danmark.

Nu flyver sommerfuglen selv.

Håber sandet er blødt.

4.

Når man er flygtet. Er man hverken der hvor man løb fra, eller der hvor man endte. Så hvor blev man egentlig af?

Og sandet?... nej...Det var ikke blødt.

...Armen sidder helt forkert det er som om der er en nøgle inden i min knogle.

AV...

Men man kan godt slå sig meget uden at det er det værste.

Man kan lande så hårdt at selve Emma bliver revet løs.

Emma rasler rundt inden i kroppen. Som nøglen i armen. Hun er ikke der hvor hun skulle være.

Noget af Emma er væk. Og det gør mere ondt end den åndssvage arm.

Så da soldaterne kom...

Var hun ligeglad.

Selvom det gjorde ondt i min arm da de smed mig op i lastbilen.

Der var en der råbte AV! Slip!

Måske var det mig..

I lastbilens halvmørke kan man skimte andre øjne.

Det er børns øjne.

Soldaterne har fyldt en lastbil helt op med børn?!

Og lastbilen kører af sted over tusind sten.

Hver sten gir et bump. Tusind gange. Men ikke alle børnene bumper med. Nogen er stille. Sådan er det bare.

Så der en dreng i mørket som tager hendes hånd. Og hun holder fast i den. Holder fast over tusind bump.

Og lastbilen kører af en grå vej mod en by.

Så blev det tordenvejr.

Men det er ikke torden. Det er byens lyd. Byen lyder som torden.

...som...

Hvis nu en by var ord. Men man ikke kunne sproget, og man alligevel prøvede at tale det og ordene der kom ud lød som... som...torden...

Børn på række.

De må ikke holde i hånd.

For de skal holde et gevær.

Emma kan knap nok løfte sit.

Drengen hjælper.

Afsted, ind imellem husene. Soldaterne brøler. Man skal være glad for at min ikke kan soldaternes sprog for så tror jeg man ville skære sig på det RATATATATATA

Der slås huller i jernet på bildøre og får stensplinter springerop af gaden.

Soldater og børn spredes. Og falder.

Drengen trykker mig hele tiden ned. Ned i jorden. Ned i støvet, ind i en opgang - ned under en tom seng i et værelse uden væg... ud igen og videre – hele tiden videre - han skubber mig helt tæt ind til husmurene, han trækker i mig og tysser på mig.

...forestil jer en hel by hvor alle ruderne er knust. Men der er ikke nogen som rydder op. Alle huse er tomme og væltede... man kan skære sig på alting. Men ingen har noget plaster.

Drengen trækker os af sted.

Drenge altså. De vil altid bestemme alting.

Det buldrer og brager hele natten, og larmen ryster pigen og river det sidste af Emma løs.

Emma rasler ikke løst rundt mere. Hun er støv nu tror jeg.

I mørket der oplyses af hvide raketter, viser drengen Emma en ring. Den er alt for stor til et barn. Men der sidder en diamant i den. Og skæret fra den orange ild spejler sig i hans store øjne.

Wauw – er det din mors?

Han gider ikke snakke om det.

Så tænker Emma på mor. Og hun ved godt at hun burde savne.

Men der er så meget. De voksne er så langt væk. Det kan være lige meget.

Alt bliver væk i sådan en by. Mennesker, huse, minder. Børn?

Du skal hedde Ali. Ali Roland. Vil du gerne holde i hånden igen?

Ali trækker os af sted igen og selvom det er træls at være den der er på slæb, så tror Emma at han bedre kan trække sig selv, nu hvor han trækker hende.

Drenge altså. Okay så.

Ali trækker os af sted.

5.

Hey Ali! - Ali!!

Har du været på charter??

Det er bare så smukt og flyveturen! Wauw du fatter det ikke – det var helt fantastisk – og den mad kan få sådan et sted er bare helt hjernedød-mærkelig –men totalt fantastisk –der musik på hotellet. Jeg var så glad!

Nu kan jeg ikke huske hvordan man er glad.

Hey DRENG !! Jeg snakker til dig! Er du bare ligeglad eller hvad?

Din idiot!!!

Ali trækker os af sted.

Hjælp - Jeg falder væk fra mig selv- Er jeg Emma? – Nej jeg var Emma - i grå-sort-skidt-dækket-sommerkjole og gråsorte - Nike sneakers, med orange inden under men uden snørebånd. Vi vandrer for evigt. springer på toget et sted med i en støvstorm og kommer ud i et land med bjerge. Vi klatrer under et hegn i regnvejrs og suger luft ind så ingen soldater kan finde os. Vi går, løber, spæner og sover Langsomt bliver vi til noget andet end børn, noget andet end mennesker, måske spøgelse? Ja –vi er spøgelse nu og vi skal nok finde hjem!

Men... Vil de overhovedet genkende Emma når hun kommer hjem? Hvem kan holde af et spøgelse? Og Ali... Hvor er du egentlig på vej hen?

Vi kom til havet.

Mi, mi mit mit...mitte...ta..mitetairanien... Middelhavet.

Det største hav i verden. Med de største bølger. Meget farligt.

-Ali Roland giver sin ring til en mand. Den ser tung ud som en hel skat.

Ali vil ha to redningsveste, men manden vil kun gi ham én. Ali råber og tramper i jorden. Med tårer i øjnene.

Ikke for noget mester spade - men det var fandme en dyr redningsvest!

Det var måske hans mors ring alligevel?

Middelhavet var helt stille den dag vi tog af sted. På den anden side var Danmark

Ali og Emma, sidder alt for tæt, for de prøver at dele redningsvesten.

To børn.

Båden er helt fuld af mennesker i alle størrelser. Emma og Ali Roland sidder nede i lastrummet sammen med hundrede andre. Ovenpå er der nogen der synger. Et sted en baby der græder.

Åh nej. Ali... Ali? Jeg har våde fødder. Er det fordi der kommer vand ind/er det nu der begynder at komme vand ind?

6.

Der er stille Der er voksne omkring hende.

Hun vågnede på en hvid strand. Ved at en voksen blæste luft i hendes hals.

det er sådan man gør. Hun var kommet over havet - og der er meget snak omkring hende.

Havet var helt stille.

Helt stille og orange.. Min ynglingsf... fyldt med orange redningsveste.

Under alt dét var Ali. Havet bar Ali i sig.

Emma er fyldt med stille hav. Vand der ikke vil ud.

Selvom det ikke var hende der døde.

7.

øhh, altså der er noget der er forkert, det virker helt forkert.

... det var bare fordi at jeg jo hørte i radioen at nogen jo skal dø... Og når det er sådan det er, synes jeg bare... at det ville være dumt hvis det var mig, der skulle dø.

Og så blev det ligesom bare Ali

Og nu føles altså bare helt....

~~Hvis bare det...~~

Hvis det bare...

hvis nu...

...

MANDEN med redningsvestene!!

Hvis nu han måske havde masser af redningsveste...og at de virkede fordi det synes han var bedst og soldaterne var ansat til at give hende te og klap på ryggen og sige ”god rejse Emma”!

Eller at Ali var på vej i skole. I skolebussen

Eller at muren bare var en streg

Eller BYEN,- at det var en KÆMPE by – men med nogle rigtig gode oversigtskort som hang overalt og at politiet havde bestemt at vand kun måtte være rent.

Ja.

Så ville meget være på en helt anden måde....

SLUT